

Sygn. akt II K 1090/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Dorota Janek

Protokolant: Aneta Jaworska

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2018 roku sprawy karnej:

M. B. (1) syna R. i A. zd. B.

urodzonego (...) w N.

podejrzanego o to, że:

w okresie od 01 stycznia 2014 roku do 15 lipca 2014 roku w K. nie złożył wbrew ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości, sprawozdania finansowego oraz sprawozdania z działalności za 2013 roku dotyczących podmiotu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Krajowym Rejestrze Sądowym prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia Wydział XII Gospodarczy Krajowy Rejestr Sądowy

to jest o przestępstwo z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości

I. na mocy art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec podejrzanego **M. B. (1)** za czyn z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości warunkowo umarza na okres próby jednego roku;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka podejrzanemu **M. B. (1)** świadczenie pieniężne w kwocie 800 (osiemset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

III. na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. zasądza od podejrzanego **M. B. (1)** koszty sądowe w części tj. w kwocie 70 (siedemdziesięciu) złotych tytułem wydatków, zwalniając go od uiszczenia opłaty.

Sygn. akt II K 1090/17

UZASADNIENIE

wyroku 7 lutego 2017 roku r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Podejrzany M. B. (1) od 30 grudnia 2009 roku jest Prezesem jednoosobowego Zarządu Spółki (...) Sp. z o. o. z siedzibą przy ul. (...) II nr 12 w N.. Wymieniony posiada 95 % udziałów w spółce. Z racji pełnionego stanowiska M. B. (1) nie dopełnił w okresie od 01 stycznia 2014 roku do dnia 15 lipca 2015 roku ciężącego na nim obowiązku wynikającego z ust. 1 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i nie złożył w Krajowym Rejestrze Sądowym prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie Wydział XIII Gospodarczy Krajowy Rejestr Sądowy rocznego sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności spółki za 2013 rok.

Od 2013 roku spółka znacznie ograniczyła działalność gospodarczą uzyskując minimalne zyski.

dowody: wyjaśnienia podejrzanego k. 43-44, 62, 84

informacja z Krajowego Rejestru Sądowego k. 3-18

informacja Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia k. 1

informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego w N. k. 29

pismo podejrzanego k. 63

W dniu 8 września 2017 roku podejrzany M. B. (1) złożył do Sądu Rejonowego dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie Wydział XII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego wnioszek o wpis wzmianki o złożeniu sprawozdań finansowych za lata 2013-2016. Po uzupełnieniu braków postanowieniem z 3 listopada 2017 roku pod sygnaturą KR XII Ns-Rej. KRS (...) dokonano wpisu stosownych wzmianek do Krajowego Rejestru Sądowego.

dowód: informacja Sądu Rejonowego dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie k. 77

Podejrzany M. B. (1) nie był dotychczas karany sędownie. Jest kawalerem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Posiada wykształcenie średnie ogólnokształcące. Jest Prezesem Zarządu spółki (...) sp. z o.o., osiąga dochody w wysokości ok 250 złotych miesięcznie. Nie posiada majątku. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

dowody: oświadczenie oskarżonego M. B. (1) k. 43

dane o podejrzanym k. 49

pismo Urzędu Miasta N. k. 51

karta karna k. 48

Podejrzany M. B. (1) zarówno w toku postępowania przygotowawczego (k.43-44) jak i sądowego (k. 62 i 84) przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zbieżne z ustalonym stanem faktycznym. Przyznał, że był świadom obowiązku złożenia rocznego sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności spółki, nie mniej uchybienie temu obowiązkowi nie było działaniem celowym i wyrachowanym.

W opinii sądu wyjaśnienia podejrzanego M. B. (1) zasługują w pełni na przymiot wiarygodności są one spójne, logiczne i nie zawierają sprzeczności. Nie przeczy im również pozostały materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie. Zdaniem sądu, stan faktyczny opisany przez podejrzanego jest zgodny z prawdą. W ocenie sądu przyznanie się do winy podejrzanego jest aktem rzeczywistej skruchy i nie stanowi próby przejścia odpowiedzialności za czyn, którego w rzeczywistości nie popełnił.

Autentyczność i rzetelność pozostałych dowodów o charakterze materialnym w postaci: zawiadomienia Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia o możliwości popełniania przestępstwa (k.1) odpisu z K. dot. spółki (...) sp. z o. o. (k.3-18), informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego w N. (k. 29), karty karnej (k.49), dokumentacji osobo poznawczej (k. 49) oraz dokumentacji o stanie majątkowym podejrzanego (k. 51) nie były przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziły wątpliwości sądu. Z tych względów nie odmówiono im wiarygodności i mocy dowodowej.

W świetle przedstawionych dowodów stan faktyczny sprawy jawi się jednolity, bezsporny i nie nasuwający żadnych wątpliwości

Sąd zważył co następuje:

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie może budzić wątpliwości, że podejrzany M. B. (1) zarzuconego mu wnioskiem Prokuratora czynu bowiem w okresie od 01 stycznia 2014 roku do 15 lipca 2014 roku w K. nie złożył wbrew ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości, sprawozdania finansowego oraz sprawozdania z działalności za 2013 roku dotyczących podmiotu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w Krajowym Rejestrze Sądowym prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia Wydział XII Gospodarczy Krajowy Rejestr Sądowy. Opisanym zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości

Art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości stanowi, że kto wbrew przepisom ustawy nie składa sprawozdania finansowego lub sprawozdania z działalności we właściwym rejestrze sądowym podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności. Obowiązek takowy winien być zrealizowany w ciągu 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego (art. 69ust.1 ustawy). Jednostkami zobowiązanymi do złożenia sprawozdania są, w myśl art. 3 ust. 1 ustawy o rachunkowości są podmioty i osoby określone w art. 2 ust. 1, czyli spółki handlowe (osobowe i kapitałowe, w tym również organizacje) oraz, co do zasady, spółki cywilne i jawne, a także inne osoby prawne, z wyjątkiem Skarbu Państwa i Narodowego Banku Polskiego. Przez kierownika jednostki rozumie się natomiast, według art. 3 ust 1 pkt 6 ustawy o rachunkowości, członka zarządu lub innego organu zarządzającego, a jeżeli organ jest wieloosobowy – członków tego organu, z wyłączeniem pełnomocników ustanowionych przez jednostkę.

Należy zaznaczyć, że czyn zabroniony z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości ma charakter formalny. Oznacza to, że dla realizacji jego znamion nie istnieje wymaganie wystąpienia jakiegokolwiek skutku. Penalizowany jest, bowiem sam fakt niedopełnienia obowiązków nałożonych na przedsiębiorcę w ustawie, a nie skutki ich niedopełnienia.

Spółka (...) sp. z o. o. była w rozumieniu ustawy o rachunkowości, podmiotem gospodarczym, którego kierownik miał obowiązek składania corocznego sprawozdania finansowego do właściwego rejestru sądowego. Podejrzany M. B. (1) pełnił funkcję Prezesa Zarządu ww. spółki i był osobą wyłącznie odpowiedzialną za prowadzenie jej spraw majątkowych w tym był zobowiązany do składania corocznie sprawozdań finansowych do Sądu Rejonowego dla Karkowa Ś. w K., Wydział XII Gospodarczy Krajowy Rejestr Sądowy.

Prokurator w niniejszej sprawie zamiast aktu oskarżenia skierował do Sądu wnioski o warunkowe umorzenie postępowania karnego w stosunku do podejrzanego M. B. (1). Rolą Sądu było zatem ustalenie czy będzie to właściwa i adekwatna reakcja prawno-karna na przedstawione mu oskarżenie.

W toku toczącego się postępowania ustalono, że podejrzany M. B. (1) dokonał już wszystkich czynności, których niedokonanie poskutkowało wszczęciem przedmiotowego postępowania tj. złożył już wymagane przez Krajowy Rejestr Sądowy sprawozdania finansowe firmy (...) sp. z o. o. Ponadto M. B. (1) wyraził czynny żal i skruchę w związku z niewykonaniem ciężarów na nim zobowiązań. Jak wynika z pisma z dnia 19 września 2017 roku (k. 63) niewykonanie tychże obowiązków nie wynikało z jego celowego działania, lecz z faktu, że w tamtym okresie miał trudną sytuację osobistą i rodzinną. Co więcej na zaistniałą sytuację miał również fakt wypowiedzenia przez biuro rachunkowe umowy o prowadzenie (...) spółki (...).

Na kanwie niniejszej sprawy nie budzi również wątpliwości, że podejrzany M. B. (1) w chwili popełnienia czynu był w stanie rozpoznać jego znaczenie i świadomie pokierować swoim postępowaniem. Nie zaszła również żadna okoliczność wyłączająca winę czy też bezprawność jego zachowania. Sąd uznał jednak, że wina i społeczna szkodliwość czynu popełnionego przez podejrzanego nie były duże. Sprawca nie kierował się motywami zasługującymi na szczególne potępienie, nie działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czy też dla wyrządzenia szkody innym osobom. Należy również zaznaczyć, że oskarżony wprawdzie naruszył swoim postępowaniem formalne obowiązki wskazane w ustawie o rachunkowości, nie spowodował tym jednak żadnej realnej szkody.

W związku z powyższym sąd uznając zatem, że okoliczności czynu i wina podejrzanego nie budzą wątpliwości, a w stosunku do M. B. (1) w niniejszej sprawie zaistniały także dalsze materialne oraz formalne przesłanki, określone w art. 66 § 1 i 2 k.k. przychylił się do wniosku Prokuratora i skorzystał z dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania wobec podejrzanego.

Pierwszą z przesłanek określoną w art. 66 § 1 kk, odnoszącą się do osoby podejrzanego jest wymaganie, aby nie był on karany za przestępstwo umyślne, a jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniały

przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Zdaniem sądu, podejrzany M. B. (1) bezsprzecznie spełnił ten warunek. Nie był on dotychczas karany sędziwnie (k. 49) i nie wchodził w konflikty z prawem, a z jego wyjaśnień oraz postawy przyjętej w toku postępowania wynika, iż prowadzi w pełni ustabilizowany tryb życia i właściwie funkcjonuje w społeczeństwie, środowisku rodzinnym i najbliższym otoczeniu.

Zgodnie z art. 66 § 2 k.k. warunkowe umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 3 lata pozbawienia wolności. Popelniony przez M. B. (1) czyn z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości zagrożony jest karą grzywny albo karą ograniczenia wolności.

Sąd, decydując się na warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec podejrzanego, miał również na względzie okoliczność, iż wina i stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przestępstwa nie są znaczne.

Sąd uznał stopień winy podejrzanego za nieznaczny. Nie ma wprawdzie wątpliwości, że M. B. (1) jako Prezes Zarządu spółki (...) sp. z o.o. z racji pełnionej funkcji odpowiedzialny za złożenie sprawozdania finansowego oraz sprawozdania z działalności spółki za 2013 r., aczkolwiek podejrzany podnosił i sąd miał to na uwadze - że spółka (...) od 2013 roku znacznie ograniczyła swoją działalność, a co za tym idzie osiągała minimalne zyski. Zdaniem sądu, fakt ten wpływa obniżająco na stopień winy podejrzanego, aczkolwiek jednocześnie należy podkreślić, iż w chwili popełnienia czynu była on niewątpliwie w stanie rozpoznać jego znaczenie i świadomie pokierować swoim postępowaniem. Nie zaszła również żadna okoliczność wyłączająca winę czy też bezprawność jej zaniechania.

Również stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez podejrzanego jest, zdaniem sądu, nieznaczny. M. B. (1) nie kierował się motywami zasługującymi na szczególne potępienie czy też innymi niskimi pobudkami, nie działał również w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub dla wyrządzenia szkody innym osobom. Naruszył wprawdzie obowiązki wskazane w ustawie o rachunkowości, nie spowodowała tym jednak żadnej realnej szkody, co nie ma wprawdzie znaczenia dla jej odpowiedzialności, ale może mieć znaczenie dla oceny społecznej szkodliwości jej zachowania.

Przytoczone powyżej właściwości i warunki osobiste podejrzanego nie wskazują na potrzebę wymierzenia jakiegokolwiek kary kryminalnej. Gdyby natomiast M. B. (1) nadużył okazanego mu zaufania, istnieje możliwość podjęcia warunkowo umorzonego postępowania, co powinno dodatkowo motywować go do przestrzegania porządku prawnego

Sąd wyznaczył dla podejrzanego jednoroczny okres próby. W tym czasie podejrzany będzie mieć okazję do wykazania, iż czyn którego się dopuścił był jedynie odosobnionym incydentem. Wyznaczony jednoroczny okres próby zdaniem sądu spełni cele wychowawcze wobec podejrzanego oraz zweryfikuje postawioną wobec niego pozytywną prognozę kryminologiczną. W ocenie sądu taka forma zakończenia postępowania nie sprzeciwia się społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a zarazem jest sygnałem dla innych osób, że czyny tego typu podlegają napiętnowaniu i nie są społecznie akceptowalne.

Na mocy art. 67 § 3 kk (w ślad za propozycją Prokuratora) orzeczono podejrzanemu środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 800 zł, uznając, że taka kwota, nie przekracza jego możliwości zarobkowych i majątkowych. Materialny wymiar tego świadczenia winien uzmysłowić, że tego typu zachowanie nie zasługuje na społeczną aprobatę i nie powinno mieć miejsca w przyszłości.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. sąd zasądził od podejrzanego M. B. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 złotych tytułem wydatków zwalniając go od uiszczenia opłaty sądowej.